

Deň susedov

Malé deti spolu so svojimi rodičmi kreslia, tvoriajú kvietky z krepového papiera, navliekajú korálky, maľujú sadrové odliatky. Do vzajomného rozhovoru sa miešajú zvuky od vedľajšieho stola, ľudia všetkých vekových, vzdelanostných a spoločenských kategórií sa smejú, žartujú, počuť rozprávajú o svojich starostiach, či radostiach. Na stoloch sa domáce koláče, sálou sa číra

Do euroakcie sa zapojili ako jediní Slováci

zvuky klaviera, ktorý vytláča jeden z Boršňanov a spontánne nim začal spriemňovať atmosféru. Po medzi stoly sa pohybuje „servírky“, roznášajúce kávu... Na prvý pohľad celkom obyčajní veci stretnutie ľudí, ktorí sa dávno nevideli. A presne to bol cieľ Európskeho dňa susedov, ktorý sa konal v obci Borsa na slovensko-maďarskom pomezí - o stretnutí ľudí. „Konkurrácia televízora, počítačov, konzumny spôsob života, nezamestnanosť, existenčné problémy... To všetko sú veci, ktoré z nás postupne vytlačili schopnosť stretávať sa len tak, uvoľniť sa, zabaviť, možno si aj zaplávať, zatancovať... Presne to je cieľom tohto dňa - vzťahovať ako reakcia na vzajomné odcudzovanie sa ľudí,“ hovorí jedným z organizátoriek podajšia Csilla Szabó.

Európsky deň susedov presne 30. mája 1999 „zaviedla“ v Paríži jedna mestská štvrť. Počas svojej 7-ročnej histórie ovládli milióny ľudí v Európe. Vlní sa doň zapojilo 4,5 milióna susedov v 17 štátoch a 450 mestách a obciach starého kontinentu, tento rok dokonca aj Kanada. Na Slovensko na výzvu o ňom narezagoval nikto. Len malá obec Borsa, resp. združenie Remake, ktorého členmi sú najmä mladí ľudia, sa rozhodla to vyskúšať ako jediná v krajine.

„Nášli sme to na internete a povedali sme si - prečo nie. Takáto reakcia sme však nečakali - prišlo vyše 500 ľudí nielen z Borše, ale aj okolitých obcí,“ dodáva jej sestru Beáta. „My sme túto výzvu prijali veľmi rýchlo. Spolu s členmi združenia Remake sme sa veľmi do prípravy tvoriliach dieťať, zostavovali sme kultúrny program, celá škola - školári, školáci aj pedagogický zbor tým doslova žili. Neskrátíme nás to spojilo. Este nezabývajte je, že prišli aj rodičia, starí

rodičia, ktorých sme ani nepoznali a so zvedavosťou aj iní Boršňania - všetci sa spontánne zapojili do aktivít. A vern, rozkone sa takúto neformálnou podajúť je iný ako na rodicovskom združení.“

priznava s úsmevom riaditeľka školy a školky Renata Lukáčová.

Pri stoloch spolu tvorili rodičia a deti...

zblížil Boršňanov

Každý, kto prišiel, si „musel“ z papiera vystrihávať srdiečko so svojimi menami. Kto chcel, mohol svoju dlaň odľadiť na veľký plagát s logom Dňa susedov, ktorý deti doplnili svojimi kresbičkami. Celá sála kultúrneho domu bola zaplnená stolmi - pri každom sa miešali veľkí aj malí a tvorili, sledujúce kultúrny program, v ktorom tancovali, spievali a hrali malí Boršňania.

V kulturáku sa stretlo 500 susedov

Spod líčkových rúk pomedzi „stolové“ debaty vychádzali potmafované sadrové odliatky, kvietky z krepového papiera, náramky priateľstva, deti kreslili kresbičky s témou: domov a vlasť, z ktorých potom vznikla malá expozícia.

„Nechystali sme žiadne pohosto-

Logo Európskeho dňa susedov vytvorili všetci spolu. Svoje odliatky dlane naň mohol dať ktokoľvek...

nie, všetko robili ti, ktorí prišli. Donikli sa domáce koláče, každý nejaké - podávala sa káva, nupajo... Všetci to pripravovali spolu a obľubovali sa navaňom,“ dodáva Csilla Szabó. Akciu si ranechal ujsť ani miestny farár Martin Kropuch, ktorý si so svojimi ovečkami sadal k jednému stolu. „Jasa tu cítim úsasje - som rád, že sa tu títo ľudia stretli. Toto neformálna, avšak atmosféru ponika možnosti na rozhovory s nimi - o bežných veciach, ale aj o veciach duchovných. Je to celkom iné ako hovoriť z kaneľa,“ zhodnotil s úsmevom.

Pôvodne sa malo podujatie konať v rámci historického kaštieľa, tle počaste však plány organizátorov zmarilo a ovplyvnilo aj počet „susedov“. Podľa starostu obce Michala Szabu to však nie je dôležite. „Je dobre, že prišli ti, ktorí prišli a cítili sa tu dobre. Keby si sa ľudia stretávali bežne, ale v taku času sa to celkom stratilo. Verim, že toto je len začiatok a keď sa bude dať, chceme, aby sa Deň susedov stal u nás tradíciou.“

Text a foto: Lydia VEREŠKOVÁ

Postupne sa „susedia“ miešali navzájom, nachýbal ani miestny farár Martin Kropuch

Deň susedov

Malé deti spolu so svojimi rodičmi kreslia, tvoria kvietky z krepového papiera, navliekajú korálky, maľujú sadrové odliatky. Do vzájomného rozhovoru sa miešajú zvuky od vedľajšieho stola, ľudia všetkých vekových, vzdelanostných a spoločenských kategórií sa smeju, žartujú, potíchu rozprávajú o svojich starostiach, či radoostiach. Na stoloch sú domáce koláče, sálou sa šíria zvuky klarinetu, ktorý vytiahol jeden z Boršanov a spontánne ním začal spríjemňovať atmosféru. Pomedzi stoly sa pohybujú „servirky“, roznášajúce kávu... Na prvý pohľad celkom obyčajná vec - stretnutie ľudí, ktorí sa dávno nevideli. A presne to bol cieľ Európskeho dňa susedov, ktorý sa konal v obci Borša na slovensko-maďarskom pomedzí - o stretnutie ľudí. „Konkurencia televízora, počítačov, konzumný spôsob života, nezamestnanosť, existenčné problémy... To všetko sú veci, ktoré z nás postupne vytlačili schopnosť stretávať sa len tak, uvoľniť sa, zabaviť, možno si aj zaspievať, zatancovať... Presne to je cieľom tohto dňa - vznikol ako reakcia na vzájomné odcudzovanie sa ľudí.“ hovorí jedna z organizátoriek podujatia Csilla Szabó.

Európsky deň susedov presne 30. mája 1999 „zaviedla“ v Paríži jedna mestská štvrť. Počas svojej 7-ročnej histórie oslovil milióny ľudí v Európe. Viani sa doň zapojilo 4,5 milióna susedov v 17 štátoch a 450 mestách a obciach starého kontinentu, tento rok dokonca aj Kanada. Na Slovensku na avizo o ňom nezareagoval nikto. Len malá obec Borša, resp. združenie Remake, ktorého členmi sú najmä mladí ľudia, sa rozhodla to vyskúšať ako jediná v krajine. „Našli sme to na internete a povedali sme si - prečo nie. Takúto reakciu sme však nečakali - prišlo vyše 500 ľudí nielen z Borše, ale aj okolitých obcí,“ dodáva jej sestra Beáta. „My sme túto výzvu prijali veľmi rýchlo. Spolu s členmi združenia Remake sme sa vrhli do príprav tvorivých dielní, zostavovali sme kultúrny program, celá škola - škôlkari, školáci aj pedagogický zbor tým doslova žili. Neskutočne nás to spojilo. Ešte úžasnejšie je, že prišli aj rodičia, starí

rodičia, ktorých sme ani nepoznali a zo zvedavosti aj iní Boršania - všetci sa spontánne zapojili do aktivít. A veru, rozhovor na takomto neformálnom podujatí je iný ako na rodičovskom združení,“

priznáva s úsmevom riaditeľka školy a škôlky Renáta Lukáčová.

Pri stoloch spolu tvorili rodičia a deti...

zblížil Boršanov

Každý, kto prišiel, si „musel“ z papiera vystrihnúť srdiečko so svojim menom. Kto chcel, mohol svoju dlaň odtlačiť na veľký plagát s logom Dňa susedov, ktorý deti doplnili svojimi kresbičkami. Celá sála kultúrneho domu bola zaplnená stolmi - pri každom sa miešali veľkí aj malí a tvorili, sledujúce kultúrny program, v ktorom tancovali, spievali a hrali mali Boršania.

V kulturáku sa stretlo 500 susedov

Spod šikovných rúk pomedzi „stolové“ debaty vychádzali pomaľované sadrové odliatky, kvietky z krepového papiera, náramky priateľstva, deti kreslili kresbičky s témou domov a vlasť, z ktorých potom vznikla malá expozícia. „Nechystali sme žiadne pohoste-

nie, všetko robili ti, ktorí prišli. Doniesli sa domáce koláče, každý nejaké - podávala sa káva, nápoje... Všetci to pripravovali spolu a obsluhovali sa navzájom.“ dodáva Csilla Szabó. Akciu si nenechal ujsť ani miestny farár Martin Kropuch, ktorý si so svojimi ovečkami sadal k jednému stolu. „Jasa tu cítim úžasne - som rád, že sa tu títo ľudia stretli. Táto neformálna, uvoľnená atmosféra ponúka možnosti na rozhovory s nimi - o bežných veciach, ale aj o veciach duchovných. Je to celkom iné ako hovoriť z kancľa,“ zhodnotil s úsmevom.

Pôvodne sa malo podujatie konať v areáli historického kaštieľa, zlé počasie však plány organizátorov zmarilo a ovplyvnilo aj počet „susedov“. Podľa starostu obce Michala Szabu to však nie je dôležité: „Je dobré, že prišli ti, ktorí prišli a cítili sa tu dobre. Kedy si sa ľudia stretávali bežne, ale v toku času sa to celkom stratilo. Verím, že toto je len začiatok a keď sa bude dať, chceme, aby sa Deň susedov stal u nás tradíciou.“

Logo Európskeho dňa susedov vytvorili všetci spolu. Svoje odtlačky dlane naň mohol dať ktokoľvek...

Postupne sa „susedia“ miešali navzájom, nechýbal ani miestny farár Martin Kropuch